

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem tiskarju K. Mays

Prilakoval sem Emeryja in stran skal. Utihihlo je — Kar strah me je obhajal — Nijore so zasedli ploščad, Mogollone so pričakovali, to vem. Spopadli so se? "Prav za prav ne." "Sovražnika sta si bila po številu precej enaka, sem čul. Tak spopad bi moral biti, mislim, precej vroč in tudi krvav. Bal sem se že, da so Nijore podlegli —"

"Kaj še! Zaseda je bila dobro pripravljena in do streljanja bi vobče ne bilo prišlo, da niso vročokrvni Nijore prekršili dogovora."

"Zmagali ste?"

"Kolikortoliko. Zaenkrat smo sklenili premirje."

"Kako dolgo?"

"Za štiri ure."

Sicer pa prinašam nekatere prav vsele novice."

"Vesele —? Kake —? Brž! Brž povejte!"

"Sediva predvsem! Kdo pa bo stal na takile lepi mehki trati!"

"Da, sediva! In povedali mi bode, kaka iznenadenja prinašate, kajne? Kdo ve, kaj bi bilo tisto —!"

"Izenadenjen imam nekaj pripravljenih, pa zaenkrat vam jih povem samo dvoje."

Torej prvo —! Nekdo vas bo obiskal, neki gospod, ki vas je mislil prav za prav najti v San Franciscu, pa vas bo našel tukaj na ozemlju Nijor."

"Neki gospod —? Kdo bi bil —?"

"Fred Murphy."

Začuden je gledal.

"Fred Murphy —? Menda ja ne tisti odvetnik iz New Orleansa, tisti — izvršitelj Hunterjeve oporoke?"

"Tisti!"

"Kaj pa bi rad?"

"Vam bo že sam povedal."

"Zakaj pa me je mislil najti v San Franciscu?"

"Ker je svoj čas zvedel, da ste bili tam."

Pa še nekdo drug vas bo obiskal."

"Še nekdo drug —? Kar dva obiska —? Kdo pa je tisti drugi —? Tudi odvetnik —?"

"Ne. Dama je."

Sumljivo je dvignil obrvi.

"Dama?" je zategnil. "Tukaj v divjini —? Čujte, me mar mislite potegniti —?"

"Ne. Tista dama je vaša sestra."

Šinil je pokonci.

"Marta —? Za božjo voljo! Kaj pa ona išče tod?"

"Vas."

"Nerazumljivo —! Kaka drznost —! Sama je prišla?"

"Ne. Z odvetnikom."

"Čudovito —! Toliko poguma pa nisem mislil, da bi imela —!"

"Pogum —? Recite rajši lahkomišelnost! Lahkomiselna sta bila oba, odvetnik in gospa Werner, ali pa mileje povedano, nista vedela, v kake nevarnosti in neprimlikah se podajata."

"Saj je že tistikrat za vsako ceno hotela iti z nami, ko smo se v Albuquerque pripravljali na pot."

"Da! In tistikrat sem jo svari, kakor se spominjate. Topot pa ji nihče ni brnil, še prigorvarjal ji je najbrž odvetnik."

"Murphy jo je vzel s seboj —?"

"Da. Pripeljal se je z vozom v Albuquerque, čul o njej pa jo poiskal. In odpeljala sta se —"

"Na zapad —? V gore —?"

"Da. Zaenkrat sta bila namenjena v San Francisco. Spotoma pa je vaša sestra pregovorila odvetnika in šla sta iskati nas, to je, vas, Emeryja in mene, v pueblo."

"V pueblu sta bila —?"

"Ne. Bi ga tudi ne bila našla."

KRATEK OPIS OKRAJA BREŽICE

(Nadaljevanje z 2 strani)

Rastlinstvo

Rastlinstvo ima značaj evropsko-sibirske flore. Sestavlja jo jo naše najvažnejše gozdne drevesne vrste, v družbi z njimi pa žive premnoga zelišča: zlatica, vijolica, krvomočnica, črnobina, šaš, bilnica in druge. Posebne rastline so: temnordečkasti teloh, ki ga je posebno dosti med Zdolami in Vidmom; divja trta med obsavskim grmovjem; brestovolistni oslad pri Sevnici in po Bizelskem.

V Brežiški okraj sega tudi sredozemsko rastlinstvo z nekaterimi predstavniki. Ti so: žafran in orhideji, ki nastopajo tudi drugod. Ob Sotli na nekem posekališču so našli temno-škrlatnordečo velelistno potonko. Redke rastline so tudi štajerska popkoresa pri Brežicah in na Bizelskem in košarica pri Rajhenburgu. Po obsavskih tratah sta močno podivjala beluš in ameriška svilnica.

Živalstvo

Radi prehodne lege med alpskim ozemljem in Panonsko nižino so pomešane oblike živalstva iz predgorja in nižin. Okraj pripada skrajnemu zapadnemu delu nižinskega pasu naše države. Lovnih živali je razmeroma malo. Tu navajamo srne, zajce, gozdne in poljske jerebice, fazane, prepelice, sloke, divje race, divje prašiče, jazbece, lisice, veverice, razne ujede ter srake in vrane. V Savi žive približno do Brežic nekatere ribe dolnjega toka: čep, smuč, kečiga. Poleg teh so še navadne ribe: ploščič, krap, som, ščuka. Strupena kača je samo modras. Od nevretenčarjev so za brežiški in sosednje okraje značilni nekatere

ri metulji, med njimi paylinček. Jamsko živalstvo predstavlja slepi brzec in še neka podobna žival, ki pa nima slovenskega imena. Najdete jih v jami Bučarci pri Rajhenburgu.

Objudenost

Ozemlje brežiškega okraja je bilo naseljeno že od brona- ste dobe dalje. V starem veku so bila tu rimska taborišča, mimo katerih je držala pomembna cesta iz Ljubljane in Celja po savski dolini mimo Brežic na Hrvatsko. Tudi brodarstvo po Savi izvira že iz rimske dobe. Te poti po kopnem in po vodi se je posluževala trgovina vse do leta 1862, ko so otvorili železniško progo med Zidanim mostom in Zagrebom.

Toda kot je bila zemljepisna lega brežiškega okraja zelo pomembna v trgovskem pogledu, tako je bila obenem usodna v dobi turških napadov. Tu ob Savi so se valila turška krda, ki so bila obenem usodna v dobi turških napadov. Tu ob Savi so se valila turška krda, ki so bila obenem usodna v dobi turških napadov. Tu ob Savi so se valila turška krda, ki so bila obenem usodna v dobi turških napadov.

Preživljanje

Prebivalstvo se je bavilo večinoma s poljedelstvom in živinorejo. Lepe dohodke sta pa dajala ponekod tudi vinogradništvo in gozdarstvo. Njive in vrtovi zavzemajo 22 odstotkov vse površine okraja. V prvi vrsti so pridelovali žito, in sicer koruzo še v večji meri nego pšenico. Zato je dajala koruza ljudem poglavitno hrano. Sejal so tudi ječmen in oves. Pri-delek krompirja je znašal leta 1934 132.000 ton. Travniki in pašniki obsegajo 27 odstotkov vsega okraja. Živinoreja uspeva zelo dobro in je bila zlasti v hribovitih predelih poglavitni vir dohodkov. Največ so gojili govejo živino in perutnino.

1751 oglejskemu patriarhatu, nato do leta 1787 goriški nadškofiji, od tega leta dalje pa lavantinski škofiji. Prva organizirana postaja za dušno pastirstvo je bila v Vidmu. Iz te prvotne fare so nastale skoraj vse današnje župnije v brežiškem okraju.

Po ljudskem štetju iz leta 1931 je imel okraj 35.342 prebivalcev. Torej je bil dobro naseljen. Povprečno je živelo 87 ljudi na kvadratni kilometer. Prebivalstvo je pa zelo počasi naraščalo. V desetletju od 1925 do 1935 je naraslo komaj za štiri odstotke. Vzrok temu je menda največ z izseljevanju. Ljudje so odhajali v druge dele Jugoslavije ali pa v tujino. Zlasti so odhajali iz bolj hribovitih in torej siromašnejših delov. Najbolj naseljeno je bilo nižavje, kjer pa so vasi radi nevarnosti poplavl večinoma odmaknjene od bregov Save in Sotle. Tudi gričevje je proti severu je bilo dobro poseljeno. Vasi so pa precej raztresene in le malokje stoji hiše v gruči blizu druga druge.

Gozdarstvo in rudarstvo

Največji del površja brežiškega okraja pokrivajo gozdovi. In sicer 41 odstotkov. Po nižavju je sicer gozd manj razširjen, zato pa zavzema veliko površine višjih in najvišjih delov sresa. Prevladuje listnat gozd, največ je hrasta in bukev. V občinah Brežice, Dobova, Kapele in Globoko se razprostira ob banovinski cesti obširen gozd, kjer prevladuje smreka. Skoraj 3 odstotke tal v okraju je pa neplodnih. Sem je treba prišteti tudi močvirja, ki obsegajo dobrih 300 hektarjev ozemlja.

Rudno bogastvo je skromno in se omejuje v glavnem na premogovna ležišča, ki so pa večinoma tako neznatna, da se jih ne izplača izkoriščati. Kopljejo le rjavi premog pri Rajhenburgu in malo vreden lignit pri Globokem. Industrija je bila šele v povojih. Večji pomen je imela le lesna industrija v Sevnici in njeni bližnji okolici. Mnogo vodnih žag je ob potoku Sevnici.

Glavna prometna žila v okraju je edina železnica, ki teče ob Savi na njenem levem bregu in je del naše najvažnejše proge: Ljubljana - Zagreb - Beograd. Zvezo oddaljenih krajev z železnico je posredoval avtobusni promet: Med Bizelskim in Brežicami ter med Pod-sredo in Rajhenburgom.

Prirodne lepote brežiškega okraja so še malo znane. Letoviščarji so obiskovali večinoma le večje kraje ob železnici.

Tak je torej v kratkih besedah okraj Brežice. Zdelo se nam je važno, da podamo ta opis slovenski javnosti v Ameriki, ker je bil ta okraj med prvimi, ki ga je Nemec obsodil na prisilno izselitev do zadnjega človeka, kot čujemo. Namesto Slovencev so prišli Kočevarji in drugi Nemci. Dobro je, da vemo, kakšno vrednost ima ozemlje brežiškega okraja, ki se ga je Nemec tako polakomnil. Poleg tega je sploh prav, da spoznamo po takih opisih posamezne dele slovenske zemlje bolj natanko.

Trda žela

Trše nego navadno jeklo je želo neke ose najezdnice, ki je zajedalka zidne čebele. Čebela prevleče svoje gnezdo s snovjo, ki sestoji deloma iz njene slin in ki se takoj strdi v železno trd beton. Če poskusimo to maso prebosti z jekleno iglo, se bo prej igla zlomila, nego da bi se vdal ta čebelni "beton." Toda želo, ki ga uporablja osa za polaganje jajc, je dovolj trdo, da predre na vsakem poljubnem mestu to maso. Tako se more želo započiti v čebeln

ličinke in bube, v katerih se razvije potem novi zarod ose.

Tudi napredek

Med svetovno vojno so sovražniki od 30. avgusta 1914. ko so prvič bombardirali Pariz, do 11. novembra 1918 vrgli 400 bomb na Pariz, na predmestje pa 800. Tako zvali "Golobje" so metali le nekaj kilogramov težke bombe. "Zeppelin" pa po 300 kg težke. Od štiriletnega bombardiranja je bilo 200 mrtvih in okrog 600 ranjenih. Toda 3. junija 1940 je zmetalo letalsko brodivje, ki je priletelo nad Pariz, v eni sami uri 1084 bomb vseh vrst in je bilo 254 mrtvih in 700 ranjenih.

MALI OGLASI

Hiša poceni

Poceni se proda hiša za 2 družini, 12 sob, 2 garaži, vse v najboljšem stanju zunaj in znotraj; kupi se direktno od lastnika. Vidi se lahko danes ali jutri po petih zvečer. Za naslov vprašajte v uradu tega lista.

Za delo na farmi

Starejša ženska se sprejme za hišna opravila na farmi v Perry, O. Katero ta služba veseli, naj pride po naslov v urad tega lista. (115)

3 sobe se oddaja

Spalnica in kuhinja opremljena, 1 soba prazna — se odda vodo ali starejši dvojici, ki bi želela na hrano starejšega moža in sina. Oglasite se na 15717 Holmes Ave., ali pokličite Glen-ville 1765. (114)

Trgovina naprodaj

Proda se dobro idoca konfekcijska in delikatesna trgovina, ki obstoja že pet let. Proda se z vso opremo in zalogo. Zraven se dobi tudi stanovanje 3 sob, ki ima parno gorkoto. Je jako dober vogal za trgovino. Nahaja se na 6601 St. Clair Ave., kjer naj se vpraša za ceno. (117)

Lepa prilika

Proda se 17 akrov farma, 5 akrov trte, sadje, kokošnjak, svinjak, hlev, lasten plin, mestna voda in odvodni kanal, hiša 7 sob. Se dobi za samo \$4.500. Nahaja se med Genevo in jezerom. Podrobnosti se izve pri Johani Gubanc, 700 North Broadway, Geneva, O., in sicer vsak dan po 3 uri popoldne, v soboto ves dan, ali v nedeljo dopoldne. (113)

Dekle dobi delo

Dekle dobi delo v restavrantu; mora biti stara nad 21 let. Plača 45 centov na uro. Ob nedeljah prosta. Zglasi naj se na 961 Addison Rd. (114)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 4 sob, kopalnica, furnez. Najemnina \$30 na mesec. Vprašajte na 637 E. 93. St., suite 1, ali pokličite EN 1217. (113)

Soba se odda

Odda se ena opremljena soba in garaža. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (113)

Za 2 dni dela

Išče se ženska, da bi pomagala v kuhinji in restavrantu dva dni na teden. Oglasi naj se na 390 E. 156. St. (113)

Stanovanje se odda

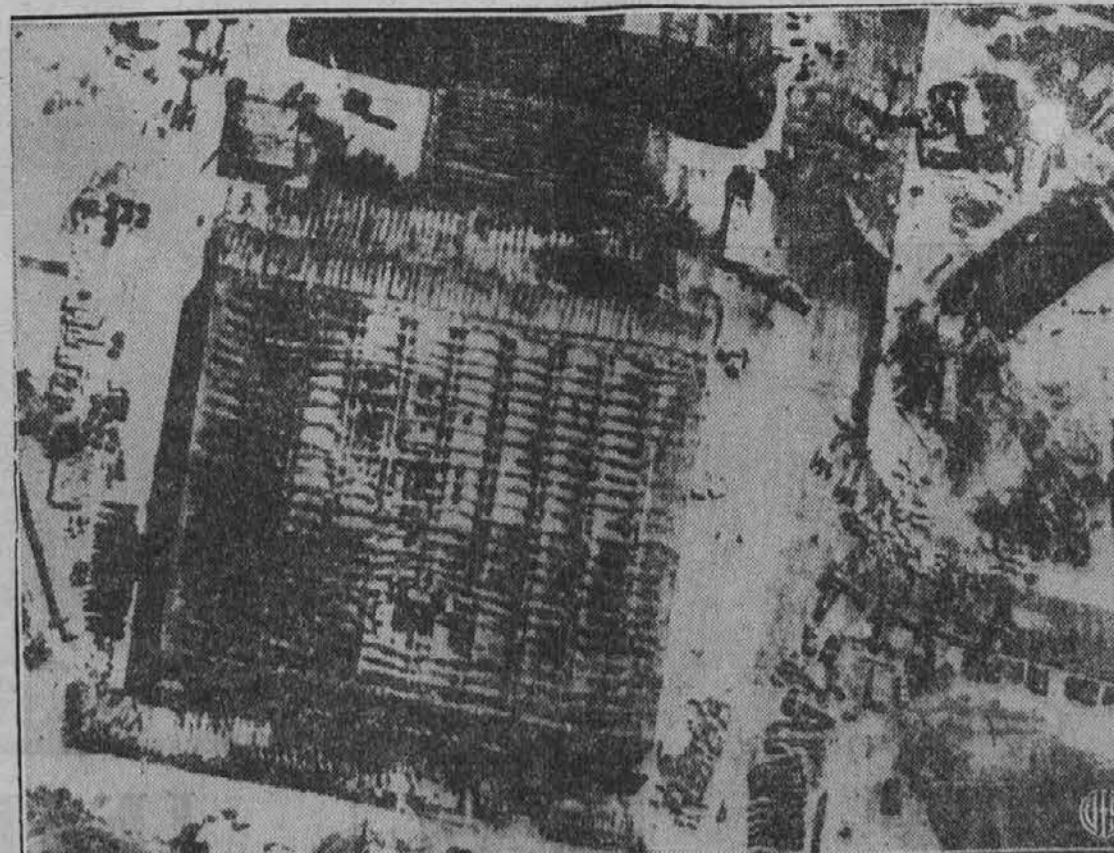
Takoj se odda stanovanje 5 sob odrasli družini; vse ugodnosti. Naslov 765 E. 90. St., severno od St. Clair Ave. (113)

Pohištvo naprodaj

Proda se skoro novo pohištvo za 3 sobe in Buick Sedan avto 1941; je prevozil samo 6.000 milj. Prodati se mora radi odhoda v armado. Zglasi se med 7 in 8 uro zvečer na 14118 Sylvia Ave. (114)

Z dvignjenimi rokami in helmami na bajonetih so se podali nemški vojaki, ko so videli, da so obkoljeni od Rusov. Ko so se Nemci podali, se rekli, da jim je dovolj te krvave igre in so bili veseli, da so bili ujeti. Blato sedaj nadomešča sneg in dela velikanske ovire nemški armadi na ruski fronti. Slika je poslana iz Moskve.

Angleški letalci, ki so poleteli nad industrijsko pokrajino, kjer so tovarne letal v Rock-u. Težke bombe so močno poškodovale tovarniške naprave, kar bo povzročilo zastoj v tovarni za več mesecev. Slika iz Londona.

RDEČA KOKARDA

ROMAN IZ VELIKE REVOLUCIJE

STANLEY WEYMAN

Kričak je skomignil z rameni, da bi skril zadrego.

"Nu, da, če ste njegovi prijatelji," je zagodrnjal, vračaje se na svoje mesto, "tedaj je menda vse v redu. Če niste aristokratka..."

"Nič bolj od gospoda de Geola," je odvrnila.

Nato je lahno naklonila glavo in stopila v alko.

Po tem pripetljaju so pivci manj rogovili, zakaj markiza je bila uganila: Geolovo ime je bilo znano in spoštovano. Kmalu so se zavili v svoje plašče in polegali po tleh. Tudi jaz sem storil tako in prebil noč dokaj bolje, nego sem se nadejal.

Ko sem odprl oči se je nekdo sklanjal nad menoj. V svitu žerjavice, ki je še tlela na ognjišču, sem spoznal gospo de Saint-Alais. Pokazala je na ostale prenočevalce, ki so še smrčali.

"Pst!" je rekla in položila prst na ustnice. "Pet je proč. Jules že zapreza. Gospodinjini sem plačala jaz; čez pet minut bova pripravljene."

"Toda solnce vzide šele čez uro!" sem odgovoril.

Če to ni bil zgodnji odhod! Markiza ni odnehala.

"Ali naju hočete spraviti v nevarnost, da se prične istorija iznova?" mi je srdito šepnila na uho. "Nemara bi naju radi zadržali, dokler ne pride baren de Geol?"

"Razpolagajte z menoj, gospa," sem odgovoril.

S tem odgovorom se je zadovoljila; brez kakšne pripombe je izginila za zaveso in jela tam nekaj šepetati. Obul sem škornje, in ker je bilo v izbi zelo mraz, sem sedel k ognjišču, da

bi se ogrel. Nato sem si popravil ovratnico in meč. Bil sem narejen. Po mojem mnenju je bilo veliko prezgodaj, zlasti, ko smo bili že prejšnji dan tako rano krenili na pot. Toda moja vloga je zahtevala, da ustrezem markizi.

Čez nekaj trenutkov se je vrnila; vzlic blede razsvetljavi sem opazil, da vsa trepeče od nestrpnosti.

"Ohi," je dejala, "ali tega koga res nikoli ne bo? Ne konca ni ne kraja! Idite ga priganjat, gospod, in recite mu, naj se podviza!... Kaj bo, o Bog, če pride de Geol in nas najde tu!"

Čudil sem se tej smešni naglici, zakaj o tem, da bi prišel de Geol ob tako zgodnji uri, ni moglo biti govora; toda štel sem si v dolžnost, da slušam markizo, ki se mi je videla vsa iz sebe. Oprezno stopaje preko gostov, sem dospel do vrat.

Privzdignil sem zapah, stopil venkaj in zaprl vrata za seboj. Mrzli sneg, ki ga je nosila ostru jutranja sapa, se mi je zaprsil v lice, da sem kar vztrepetal. Na iztoku se je toliko da že pojavljali prvi jutranji svit; povsod drugod nad obzorjem je ležala še črna noč.

Ves nejevoljen na markizo sem drgetaje krenil proti hlevu, ki je stal poleg hiše sredi ogromnih kupov konjskega gnoja. Bil je zaprt, toda slabotna rumenkasta luč, ki je uhajala skozi okence, mi je povedala, da je Jules na delu. Odprl sem vrata in ga poklical. Ni se odzval. Tedaj sem vstopil in prišel mimo treh ali starih klavnih kljus do naših konj, ki so stali drug vstric drugega tik pod leščerbo.

Toda Julesa še vedno ni bilo videti. Stal sem in ugibal, kje bi utegnil biti, ko je zdajci prišel na zrak nekaj črnega ter mi pokril obraz in oslepilo oči. Še trenutek in zavedel sem se, da so mi vrgli na glavo plašč izpod katerega se nisem mogel izmotati, tem manj, ker so me železne roke držale za komolce in jih pritiskale k boku. Obupno sem napenjal vse moči, da bi vsaj zaklical na pomoč; toda druge roke so mi še tesneje zavile plašč okoli glave. Napol zadušeni sem se zviljal in otepal na vse načine, da bi se osvobodil. Zaman! Čutil sem, kako mi brskajo in tipljejo po vsem telesu in me preiskujejo. Nato mi je nekdo izpodnesel nogo, da sem pal z obrazom na tla.

Na srečo sem priletel na slamo; a vendar sem od padca izgubil sapo in obležal nekaj trenutkov, ne da bi se mogel ganiti, s čimer so se zlikovci okoristili ter me zvezali od nog do glave. Tako zvezanega so me nekam odnesli in vrgli v nekaj mehkega; po vonju sem spoznal, da mora biti seno. Nato se je zavalil name sveženj sena, za njim drugi in tretji, čedalje več in več, dokler nisem bil ves pokopan pod njimi. Mišleč, da se zdaj-zdaj zadušim, sem spet poizkusil zaklicati na pomoč. Toda plašč mi je bil nekajkrat ovit okoli glave in vse, kar sem mogel spraviti iz sebe, je bilo zamolklo hrope, ki se je izgubilo med gubami debelega blaga.

OSEMNAJSTO POGAVJE
Kar žalost me je pogledati
Dolgo sem se boril in strašna smrt od zadušjenja mi je žela več minut tik za vratom; šele v poslednjem trenutku sem pomislil, da moram negibno ležati in

zbrati vse sile telesa in duha, ako naj si pomorem.

In res: ko sem nekaj časa miroval, je dušiči občutek odnehal. Vstati nisem mogel, toda posrečilo se mi je, da sem se prevrnil na bok in zasopel nekoliko bolj svobodno. Moj položaj zato še ni bil dosti boljši. Pritisk sena, ki je bilo nakopičeno name, mi je jel povzročati nove muke. Zapestja so mi zatekla od vezi, ročnik meča me je tiščal v bok in hrbitišče se mi je lomilo pod svežnji, s katerimi so me bili zasuli. Od bolečin sem naposled izgubil zavest.

To stanje je moralo trajati že dokaj časa, ko me je vzdramil iz njega nekakšen šum. Prisluhnil sem kakor v snu. Šum se je ponovil; nato sem začutil v meči ostro bolečino. Zakričal sem; in vzlic plašču in senu, s katerim sem bil pokrit, sem začul slaboten odmev.

Trenutek nato se je jelo seno nad menoj premikati; najtežji del gmote, ki me je davila, se je odvalil. Zaslišal sem glasove in klice ter zagledal nekakšno luč — bil sem otet! Z glasnim vpitjem so me pobrali in izlekli izpod sena. Ko so mi odvili glavo, sem videl okoli sebe pol tuceta obrazov, ki so se sklanjali nad menoj in me ogledovali.

"Jezus!" je vzkliknila neka ženska. "Saj to je gospod, ki se je davi odpeljal!"

Vsa prepadena je vzklikla z rokami.

Pogledal sem jo. Bila je krčmarica. Grlo mi je bilo suho kakor usnje, ustnice zabrekale; dvakrat sem moral poizkusiti, preden se mi je posrečilo izreči prošnjo, naj me razveže.

Med novim presenečenim vzklikanjem je izpolnila mojo željo; nato, ko so videli, da sem ves trd in se ne morem ganiti, so me zanesli na prag, posadili me na stol in mi podali kozarec vode. Ta voda in sveži zrak sta me poživila in čez minuto sem spet lahko stal na nogah. Obšipali so me z vprašanji, čeprav so videli, da v zmedenosti in vrtoglavi prvih trenutkov ne morem zbrati svojih misli. Toda kmalu je pristopil človek z važnim obrazom ter odtrgal množico seljakov in služinčadi, ki me je obdajala.

"Kaj je to?" je dejal. "Kaj pomeni to? Kako ste prišli v ta hlev, gospod?"

Krčmarica je namestu mene odgovorila, da ne ve; eden izmed hlapcev, ki je bil šel po seno, da je z vilami dregnil v mojo nogo in me odkril.

"A kdo je to?" je z zapovedujočim glasom vprašal novodošlec.

Bil je visok in mršav človek z ostrimi, prodirljivimi očmi.

"Moje ime je vikoit de Saux —," sem se oglasil.

"Ah," je zategnil. "In kako, vruga, ste prišli v ta hlev, gospod vikont?"

"Razbojniki so me zaskočili!" sem zasopel.

"Razbojniki!" Neznaneec je puhnil skozi nos. "Bežite, bežite gospod, v naši občini ni raz-

bojnikov."

"Pa so bili vendar razbojniki," sem bedasto vztrajal na svoji trditvi.

Preden sem se zavedel, kaj namerava, je — namestu odgovora — brez kake opravičbe segel z roko v žep moje suknje in potegnil iz nje mošnjo. Vzdignil jo je kvišku, da so jo vsi videli.

"Razbojniki?" je rekel porogljivo. "Dvomim, gospod, zelo dvomim!"

Osuplo sem gledal mošnjo; nato sem mehanično segel v žep ter izlekli zaporedoma še nekaj stvari. Mož je imel prav. Napadalcu niso bili razbojniki. Tobačnica, žepna ruta, ura z obeski, nožič, zrcalce in zapisnica, vse se je našlo!

"Zdajle mi je prišlo na um, da sta ostala v hiši dva kovčega," se je mahoma oglasila gospodinja. "Gotovo sta last tega gospoda."

"Moja sta!" sem vzkliknil. "Moja sta!... A povejte: kaj je z damama, ki sta bili z menoj? Menda se nista odpeljali?"

"Tri ure bo, kar sta na poti," je odvrnila žena, mereč me z očmi. "Prisegla bi bila, da je gospod z njima. Toda ko sta odrinili, je bilo še mrak in človek se tako naglo zmoti."

Misel, ki bi se bila morala že prej oglasiti, me je nalik bodalu zbodla v srce. Segel sem v notranji žep svoje suknje in izlekel — prazno roko! Odlok, tisti odlok, ki sem se toliko zanašal nanj, je bil izginil!

Vzkliknil sem od gneva ter pogledal okoli sebe kakor iz uma.

"Kaj je?" je rekel tisti, ki me je prej izpraševal.

"Moje listine!" sem vzkliknil škripaje z zobmi, zakaj tisti mah sem se osvestil, kako nesramno so me bili ukanili. "Moje listine!"

"Nu, kaj je z vašimi listinami?"

"Izginile so! Ugrabili so mi jih!"

"Res?" je rekel suho. "To bo treba šele dokazati, gospod." Najprej sem mislil, da hoče reči, da se nemara motim kakor prej; obrnil sem žepe, da bi ga uveril.

"Ne," je dejal še bolj suho. "Saj vidim, da jih nimate. Toda vprašanje je, gospod, ali ste jih vobče kdaj imeli?"

Pogledal sem ga.

"Da, da, gospod. Kje so vaše listine?"

"Pravim vam, da so mi jih vzeli!" sem kriknil ves besen. "A jaz vam pravim, da bo treba to šele dokazati," je odvrnil. "Dokler ne dokažete, ne pojdete nikamor. To je kratko in jasno, gospod."

"Kdo pa ste," sem vprašal ogorčeno, "kdo ste, gospod, da ustavljate potnike in vprašujete po njihovih listinah?"

"Predsednik krajevnega odseka," je odgovoril.

"Menda ne mislite," sem vzrožil, "da sem si sam zvezal roke in sem se nalašč dušil pod tem senom?"

"Ničesar ne mislim, gospod," me je mrzlo zavrnil. "A naša

vas je ob cesti v Trin, kjer biva vojvoda Artoiški in zbira nezadovoljneže — in v Nimes, kjer snujejo zle naklepe in si pripenjajo rdečo kokardo. Zato ustavimo vsakogar, kdor nima listin."

"Toda kaj vendar nameravate z menoj?" sem vprašal, videč, da ga zijala, ki so stala okoli naju, občudujejo kakor pravega Salomona.

"Zadržati vas, dokler se z listinami ne izkažete, kdo ste," je odvrnil.

"Tako mi smrti božje!" sem dejal. "Nerodno je govoriti z vami. Ali ni nikogar, ki bi me poznal?"

NOVA OBLEKA
Fantje in možje!

Mi vam naredimo obleko po vaši meri, ki vam bo pristojala

Boljši kraj in Style se izdeluje pri nas!

Naročite si obleko sedaj, dokler je zaloga polna.
Cena \$30.50

Moški Chalmers Union Suit \$1.35

Rokavice za delo 19c

JOHN MOCNIK
MEN'S WEAR AND
TAILORING

772 East 185th St.

Skomignil je z rameni.

"Brez listin ne pojdete nikamor. To je nepreklicno."

Govoril je resnico: bilo je nepreklicno. Zaman sem mu dopovedoval, kako neumno je misliti, da bi si bil svojevoljno naložil vse, kar sem bil predestal, samo zato, da bi se izmazal zastran papirjev; zaman sem ga vpraševal, ali ni stanje, v katerem so me našli, že samo po sebi dovolj očiten dokaz, da sem bil res ugrabljen; zaman sem zahteval, naj mi pove, kako naj bi si bil sam zvezal roke in se pokopal pod senom. In moje zatrdilo, da poznam krivca, ni bilo samo bob v steno, ampak je celo še poslabšalo moj položaj.

"Res?" je zategnil porogljivo. "Nu, prosim, kdo pa je bil —?"

"Tisti lopov — Froment! Froment iz Nimesa!"

"Saj ga ni v tem kraju."

"Kako da ne!" sem odvrnil. "Včeraj sem ga videl na svoje lastne oči."

"Tedaj vemo, koliko je ura," je s čudnim nasmehom odvrnil predsednik odseka. "To nam je dokaz, da bi storili veliko napako, če bi spustili gospoda vikonta izpred oči."

Držal je besedo: ko sem stopil v krmo, da bi sedel k ognjišču in v miru premislil svoj položaj, sta šla dva izmed seljakov z menoj; in ko sem se vrnil pred prag ter žalostno spustil oči po cesti, sem zagledal pokraj sebe dva druga, ka-

kor da sta zrasla iz tal. Karmorkoli sem šel, povsod so bili za petami, in če sem se le malce preveč oddaljil od hiše, me je gotovo kdo potikal za komolec ter mi osorno velel, naj se vrnem. Niti gora Aligual, ki je dvigala svoje goledo čelo nad dolino, se mi ni videla trdnjša od njihove čuječnosti.

Moja vznemirjenost je bila naraščala, da sem se časih bal za svoj razum. Ukampan po gospe de Saint-Alais in po Fromentu, ki je bil nedvomno zasedel moje mesto, je zdaj z mojimi listinami brezskrbno potoval v Nimes, sem hodil po cesti sem ter tja (Dalje prihodnj.)

Najdaljše življenje žuželk krog 17 let.

Zdaj!

Kupite
U. S. vojne
Bonde,
da pomagata va-
ši deželi in sebi.

Society for Savings
PUBLIC SQUARE

Shootin' to the top!

1—Izboren okus! "Dobro pogodeno" so rekli eksperti dobrega žganja, ko so poskusili IMPERIAL. Prerokovali so, da bodo neprekosljiv duh, neprimerljiva gladkost in izborn okus tega žganja dosegli v nedoglednem času najvišje mesto!

2—Gre naprej! Le pomislite, žganje, ki je tako izvrstno, da zavzame svoje mesto in prekos 332 drugih dolgo ustaljenih vrst—to je strel, gospod! IMPERIAL žganje je to storilo v prvi preizkušnji na prodaji! V državi za državo je na potu za novo "čampionstvo."

IMPERIAL JE ZNAMENITO
RADI 2 VELIKIH VZROKOV!
"Mehkoba" za dodatno gladkost!
"Okus" za dodatno prijetnost!

IMPERIAL
Hiram Walker's Blended Whiskey

\$1.24
Code No. 2137-C
\$2.40
Code No. 2137-A

KAJ NAJ
NAPRAVIM?

—da podaljšam
življenje kari?

"Samo nekoliko je več rečeno, da dobro namazan del se nikdar ne izrabi." Ta izjava odličnih inženirjev vam pove, kako boste imeli avto "v akciji" skoro vedno. Naj bo to vaše geslo: mazanje avta vsakih 1.000 milj. Za vestno delo, ki je zanesljivo, dobite SOHIO famozno mazanje točko za točko. Ničesar ne izgrešili!

Ta Standard Oil nasvet je

ANOTHER SOHIO SERVICE

Skrbite za avto—za domovino!

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.

KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
GLEenville 3830.

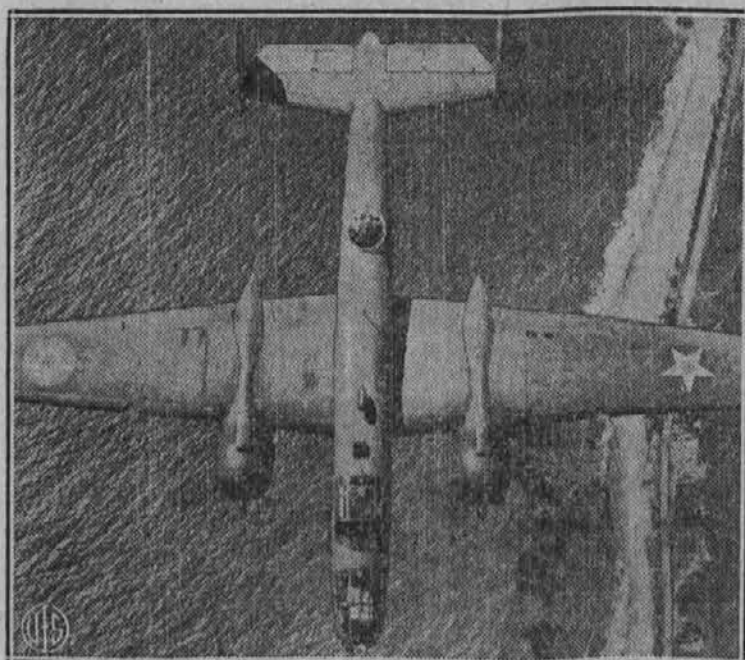
FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.

ENDicott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

Vsak petek FISH FRY
FINA PIJAČA

Se priporočamo
KERN NIGHT CLUB
16901 Greenwood Ave.

JOSEPH in FRANCES KERN, lastnika

"The North American Mitchell B-25" je srednje velik ameriški bombnik, kakor domnevaajo so se te vrste bombniki udeležili napada na japonsko glavno mesto Tokio.